

JC/GL/2014/01

2014.gada 22.decembris

Kopīgās pamatnostādnes

par uzraudzības prakses konvergenci attiecībā uz uzraudzības
koordinēšanas pasākumu konsekvenci finanšu konglomerātiem

Saturs

Kopīgās vadlīnijas par uzraudzības prakses konvergenci attiecībā uz uzraudzības koordinēšanas pasākumu konsekvenci finanšu konglomerātiem	4
Šo pamatnostādņu statuss	4
Prasības par ziņošanu	4
I sadaļa. Priekšmets un darbības joma	5
II sadaļa. Kartēšanas procedūra, sadarbības struktūra un koordinācijas pasākumi	5
Kartēšanas procedūra	6
Sadarbības struktūra	7
Rakstveida saskaņošanas pasākumi starp koordinatoru un kompetentajām iestādēm	8
Koordinācijas pasākumi ar uzraudzības iestādēm no trešām valstīm	8
III sadaļa. Informācijas apmaiņas koordinācija darbības turpināšanai un ārkārtas situācijās	8
Darbības joma un biežums	8
Informācijas apkopošana	9
Saziņas kanāli	9
Saziņa ar finanšu konglomerātu	10
Saziņa ārkārtas situācijās	10
IV sadaļa. Finanšu konglomerātu uzraudzības novērtējums	10
Finanšu konglomerātu finanšu situācijas novērtējums	10
Kapitāla pietiekamības politiku novērtējums	10
Riska koncentrācijas novērtējums	11
Grupas iekšējo darījumu novērtējums	12
Iekšējās kontroles mehānismu un riska pārvaldības procesu novērtējums	12
V sadaļa. Uzraudzības plānošana un uzraudzības darbību koordinācija darbības turpināšanai un ārkārtas situācijās	13
Uzraudzības darbību plānošana un koordinācija	13
Koordinēts rīcības plāns	13
Uzdevumu sadale un deleģēšana	13
Ārkārtas situācijas plānošana	14
VI sadaļa. Lēmumu pieņemšanas procesi starp kompetentajām iestādēm	14
Konsultācijas procesos izmantojamās procedūras	14
Vienošanās procesos izmantojamās procedūras	15
Ilgadējam atteikumu atkārtotam novērtējumam pielietojamās procedūras	15
Piespiedu izpildes pasākumiem pielietojamās procedūras	16
VII. sadaļa. Nobeiguma noteikumi un īstenošana	16

Kopīgās vadlīnijas par uzraudzības prakses konvergenci attiecībā uz uzraudzības koordinēšanas pasākumu konsekvenci finanšu konglomerātiem

Šo pamatnostādņu statuss

Šis dokuments satur pamatnostādnes, kas izdotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK; Regulas (ES) Nr. 1094/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) un Regulas (ES) Nr. 1095/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) 15.pantu un 56.panta 1.apakšpunktu - "EUI regulas". Saskaņā ar EUI regulu 16. panta 3. punktu kompetentajām iestādēm un finanšu institūcijām jādara viss, lai šīs pamatnostādnes ievērotu.

Pamatnostādnēs ir izklāstīts EUI viedoklis par pareizu uzraudzības praksi Eiropas finanšu uzraudzības sistēmā vai par to, kā Savienības tiesību akti jāpiemēro konkrētā jomā. Kompetentajām iestādēm, uz kurām attiecas šīs pamatnostādnes, tās būtu jāievēro, attiecīgā gadījumā iekļaujot tās savā uzraudzības praksē (piemēram, grozot savu tiesisko regulējumu vai uzraudzības procesus), tostarp gadījumos, ja pamatnostādnes ir paredzētas galvenokārt iestādēm.

Prasības par ziņošanu

Saskaņā ar EUI regulu 16.panta 3.punktu, kompetentajām iestādēm jāpaziņo attiecīgajai EUI par to, vai tās ievēro vai plāno ievērot atbilstību šīm pamatnostādnēm, vai citādi par to neievērošanas iemesliem līdz 2015. gada 23.februārim. Ja līdz minētajam termiņam paziņojums netiks saņemts, EUI uzskatīs, ka kompetentās iestādes vadlīnijas neievēros. Paziņojumi jānosūta compliance@eba.europa.eu, fidguidelines.compliance@eiopa.europa.eu un compliance.ficod@esma.europa.eu ar atsauci "AK/PN/2014/01". Paziņojumus iesniedz personas, kuras ir atbilstīgi pilnvarotas savu kompetento iestāžu vārdā ziņot par pamatnostādņu ievērošanu.

Paziņojumi tiks publicēti EUI tīmekļa vietnē saskaņā ar 16. panta 3. punktu.

I sadaļa. Priekšmets un darbības joma

1. Šīs pamatnostādnes izpilda prasību, kas noteikta Direktīvas 2002/87/EK par EUI¹(*FICOD*) 11.panta 1.punktā, ar Apvienotās komitejas starpniecību, lai izstrādātu pamatnostādnes uzraudzības prakses konverģences panākšanai attiecībā uz uzraudzības koordinācijas pasākumu konsekvenci saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 116.pantu² un Direktīvas 2009/138/EK 248.panta 4.punktu³.
2. Šo pamatnostādņu mērķis ir precizēt un uzlabot sadarbību starp kompetentajām iestādēm uz pārrobežu un starpnozaru bāzes un papildināt nozaru kolēģiju (ja tādas ir) darbību gadījumos, kad pārrobežu grupa ir identificēta kā finanšu konglomerāts saskaņā ar Direktīvu 2002/87 /EK. Šo pamatnostādņu mērķis ir arī uzlabot vienlīdzīgos konkurences apstākļus iekšējā tirgū, nodrošinot konsekventu uzraudzības koordināciju.
3. Direktīvas 2002/87 /EK 11.panta 1.punkts nosaka par papildu uzraudzības īstenošanu atbildīgās kompetentās iestādes (koordinatora) uzdevumus un pieprasa no šīs iestādes un no citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm, un, ja vajadzīgs, arī citām iesaistītajām kompetentajām iestādēm, lai būtu ieviesti koordinācijas pasākumi.
4. Šīs pamatnostādnes ir adresētas kompetentajām iestādēm, kas noteiktas Direktīvas 2002/87/EK 2.panta 16.punktā, un ECB saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 1024/2013/ES 4.pantu.
5. Ja nav norādīts citādi, atsauces šajās pamatnostādnēs attiecas uz Direktīvas 2002/87 /EK noteikumiem.

II sadaļa. Kartēšanas procedūra, sadarbības struktūra un koordinācijas pasākumi

6. Kartēšana ir informācijas apkopošanas un analizēšanas process, kas nepieciešams, lai noteiktu tās finanšu konglomerātu veidojošās iestādes saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 3.pantu un attiecībā uz kurām kompetentajām iestādēm ir nepieciešams veikt papildu uzraudzību ar uzraudzības koordinācijas pasākumu palīdzību saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 11.panta 1.punktu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.06.2013. , 338.lpp)

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātpēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.)

Kartēšanas procedūra

7. Koordinatoram ir jāveic kartēšanas process sadarbībā ar citām kompetentajām iestādēm, kuras ir pilnvarojušas regulētās sabiedrības, kuras ir daļa no finanšu konglomerāta. Šīm kompetentajām iestādēm būtu jāizmanto kartēšanas procesa rezultātu, lai noteiktu atbilstošo uz organizāciju balstīto papildu uzraudzības apjomu, mērogu un finanšu konglomerāta sarežģītību.
8. Kartēšanas procesam jābūt veiktam, pienācīgi ievērojot Direktīvas 2002/87/EK 4.pantā aprakstīto identifikācijas procesu. Tāpat kartēšanas procesa rezultāts ir jāizmanto finanšu konglomerāta identifikācijas procesa ikgadējos atjauninājumos.
9. Kartēšanas procesam jāietver informācijas apkopošana un analizēšana, kas nepieciešama, lai identificētu kompetentās iestādes, kurām saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 11. panta 1. punktu jābūt ieviesti koordinācijas pasākumiem.
10. Koordinatoram ir jānodrošina kartēšanas procesa izpilde, pamatojoties uz šādiem priekšnoteikumiem:
 - a) finanšu konglomerāts jau ir bijis identificēts saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 4. pantu un sadarbojoties ar kompetentām iestādēm;
 - b) saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 116.pantu vai Direktīvas 2009/138/EK 248.panta 2.punktu ir izveidota nozares kolēģija; un ir iecelts koordinators saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 10. pantu.
11. Kartēšanas procesam būtu:
 - a) jāņem vērā nozares līmenī veikto kartēšanas procesu rezultāti;
 - b) jākoncentrējas uz sasaistēm starp nozarēm, piemēram, ciešām attiecībām un līdzdalībām, starp regulētajām sabiedrībām finanšu konglomerātā, jauktā finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai citām uzraudzībai pakļautām finanšu konglomerāta sabiedrībām.
12. Lai sagatavotu kartēšanas projektu un nosūtītu to attiecīgajām kompetentajām iestādēm ieguldījuma sniegšanai, koordinatoram vajadzētu iesaistīties dialogā ar tā pārraudzībā esošo regulēto sabiedrību, kura vada finanšu konglomerātu; ja finanšu konglomerātu nevada regulēta sabiedrība, tad koordinatoram, papildus konglomerāta vadītājam, dialogā jāiesaista arī tā pārraudzībā esošo regulēto sabiedrību, kas minēta Direktīvas 2002/87/EK 10.panta 2.punktā.

13. Kartēšanai jābūt regulāri atjauninātai vismaz reizi gadā, ņemot vērā izmaiņas finanšu konglomerāta struktūrā. Jebkuri sākotnējās kartēšanas atjauninājumi ir jānosūta visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm.
14. Kartēšanā jāņem vērā visas sabiedrības, kas attiecīgi pakļautas uzraudzībai šajā grupā, un būtu jānorāda, kurā no turpmāk norādītajām finanšu nozarēm katra no regulētajām sabiedrībām ietilpst:
 - a) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumi; vai
 - b) kredītiestādes un ieguldījumu brokeru sabiedrības.
15. Attiecībā uz attiecīgai uzraudzībai pakļautajām sabiedrībām, kas minētas 14.punktā, kartēšanā būtu jānorāda:
 - a) visus EEZ meitas uzņēmumus;
 - b) EEZ filiāles, kas ir nozīmīgas vietējā tirgū vai būtiskas nozares grupai saskaņā ar šo filiāļu definīciju, kas sniegta attiecīgajās nozares direktīvās;
 - c) nozares grupai būtiskus meitasuzņēmumus un filiāles ārpus EEZ; un
 - d) attiecīgo līdzdalību grupas ietvaros sarakstu Direktīvas 2002/87/EK 2.panta 11. un 12.punkta izpratnē.
16. Koordinatoram ir jānosaka kartēšana, izmantojot veidni, kas atrodas 1.pielikumā.

Sadarbības struktūra

17. Koordinatoram būtu jāizlemj, pamatojoties uz kartēšanas izpildes rezultātiem, vai tās nozares kolēģijas darba kārtībai, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 116.pantu vai Direktīvas 2009/138/EK 248.panta 2.punktu, ir nepieciešams pievienot kādu konkrētu vienību vai izveidot citus procesuālos pasākumus, kā, piemēram atsevišķas sapulces, kas veltītas finanšu konglomerātu papildu uzraudzībai, vai citas regulārās saziņas formas starp kompetentajām iestādēm, lai izpildītu tās uzdevumus un sasniegtu nepieciešamo sadarbības līmeni starp kompetentajām iestādēm. Koordinatoram jāauzicina EUI uz attiecīgajām sanāksmēm un jāiesaista EUI citās regulārās saziņas formās starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm.
18. Sanāksmju dalībnieku skaitam vai ar papildu uzraudzību saistītajām darbībām jāatbilst izvirzītajiem mērķiem. Koordinatoram ir jānodrošina, lai citas kompetentās iestādes būtu savlaicīgi un pilnībā informētas par nozares kolēģijas darbībām un rezultātiem.

Rakstveida saskaņošanas pasākumi starp koordinatoru un kompetentajām iestādēm

19. Nozares uzraudzībai izveidotajiem rakstveida koordinācijas pasākumiem jābūt papildinātiem ar jebkādiem nepieciešamajiem papildinājumiem, lai veicinātu efektīvu finanšu konglomerāta finanšu uzraudzību.
20. Papildinājumiem ir jābūt pielāgotiem, lai tie atspoguļotu finanšu konglomerāta raksturu, izmēru un sarežģītību. Rakstveida pasākumu papildinājumiem vismaz jāietver procedūras, kas jāievēro ārkārtas situācijās, kad nepieciešams izveidot biežāku saziņu un ātrāku reaģēšanu
21. Alternatīvi koordinators un kompetentās iestādes varētu vienoties par jaunu rakstveida koordinācijas pasākumu izveidošanu finanšu konglomerāta līmenī, kam būtu jāietver informācijas apmaiņas apjoms un biežums un jāatsaucas uz 24. un 25.punktu saistībā ar koordināciju un informācijas apmaiņu darbības turpināšanai un ārkārtas situācijās un 33.punktu attiecībā uz konglomerāta finanšu situācijas novērtējumu.

Koordinācijas pasākumi ar uzraudzības iestādēm no trešām valstīm

22. Ja finanšu konglomerātam nozīmīgas sabiedrības atrodas trešās valstīs, tad koordinatoram ir jāiesaista trešo valstu kompetentās iestādes sadarbības pasākumos attiecībā uz finanšu konglomerātu, ņemot vērā Direktīvas 2002/87/EK 19. panta un nozares noteikumus par līdzvērtīgu uzraudzības pieeju un salīdzināmiem konfidencialitātes pasākumiem.

III sadaļa. Informācijas apmaiņas koordinācija darbības turpināšanai un ārkārtas situācijās

Darbības joma un biežums

23. Informācijas apmaiņas starp kompetentajām iestādēm darbības jomā būtu jāiekļauj visu attiecīgo vai būtisko informāciju, kas nepieciešama Direktīvas 2002/87/EK 11.pantā minētajiem uzdevumiem. Tam būtu, ja iespējams, jāietver informāciju, kas attiecas uz finanšu konglomerātu stresa pārbaudi, kā tas noteikts Direktīvas 2002/87/EK 9. panta b) apakšpunktā.
24. Informācijas apmaiņai starp koordinatoru un kompetentajām iestādēm būtu jāatspoguļo iesaistīto uzraudzītāju vajadzības. Koordinējot informācijas plūsmas, koordinatoram ir

pienācīgi jāņem vērā uzraudzīto sabiedrību raksturs finanšu konglomerātā, to saistību konglomerāta ietvaros un to vietējo tirgu nozīmi.

25. Kompetentajām iestādēm ir jāvienojas par regulāras informācijas apmaiņas biežumu, formātiem un veidnēm. Veidnes ir jāaskaņo starp koordinatoru un kompetentajām iestādēm, jo īpaši, attiecībā uz informācijas apkopošanu par riska koncentrāciju un grupas iekšējiem darījumiem.
26. Ja kompetentā iestāde saņem pieprasījumu sniegt attiecīgo informāciju no citas kompetentās iestādes, tad tai jāsniedz informācija bez liekas kavēšanās. Jebkuru citu būtisku informāciju, kas var ietekmēt finanšu konglomerāta stāvokli kopumā vai kādu no tā atsevišķām sabiedrībām, būtu jāpaziņo koordinatoram vai attiecīgajai kompetentajai iestādei cik ātri vien iespējams.

Informācijas apkopošana

27. Kompetentajām iestādēm būtu jāapkopo informācija no viņu uzraudzībā esošajām sabiedrībām un jāsniedz koordinatoram un citām kompetentajām iestādēm, ja vien citai kompetentajai iestādei nepastāv kādi īpaši mehānismi attiecīgās informācijas apkopšanai no šīm sabiedrībām.
28. Koordinatoram ir jābūt atbildīgam par informācijas pieprasījumiem par finanšu konglomerātu. Koordinatoram un kompetentajām iestādēm ir jānodrošina, lai cik vien iespējams tiktu izmantoti esošie reglamentējošie pārskati un tiktu novērsta pārskatu dublēšanās.

Saziņas kanāli

29. Kompetentajām iestādēm un koordinatoram ir jāapsver pilna saziņas kanālu klāsta izmantošana (ieskaitot kolēģijas sapulces, oficiālās vēstules, e-pasti, tālruna/video zvani/konferences un tīmekļa platformas) un jāvienojas par to, kuri saziņas kanāli tiks izmantoti informācijas apkopšanai un izplatīšanai attiecībā uz finanšu konglomerātu. Visa konfidenciālā un slepenā informācija jāsniedz ar drošu saziņas kanālu palīdzību. Kompetentajām iestādēm jo īpaši būtu jāizmanto, cik vien iespējams, drošas tīmekļa saziņas platformas.

Saziņa ar finanšu konglomerātu

30. Koordinators ir atbildīgs par saziņu ar mātesuzņēmumu grupas vadības līmenī vai, mātesuzņēmuma neesamības gadījumā, ar to regulēto sabiedrību, kurai ir vislielākā bilances kopsumma vislielākajā grupas finanšu sektorā. Kompetentajām iestādēm ir jāinformē koordinators pirms tiešas saziņas ar šo mātesuzņēmumu vai regulēto sabiedrību. Ja izņēmuma apstākļi nepieļauj iepriekšēju paziņojumu, tad kompetentajām iestādēm bez liekas kavēšanās ir jāinformē koordinators par saziņas būtību un iznākumu.

Saziņa ārkārtas situācijās

31. Kompetentajai iestādei, kura identificē ārkārtas situāciju, kas ietekmē finanšu konglomerāta regulētās sabiedrības, ir jābrīdina koordinators un citas kompetentās iestādes, kuru uzraudzītās sabiedrības šī situācija var ietekmēt. Kompetentajām iestādēm, kad nepieciešams, ir cieši jāsadarbjas un aktīvi jāapmainās ar attiecīgo informāciju. Koordinatoram ir jānodrošina, lai, ja nepieciešams, EUI ir informētas par jebkādu attiecīgo notikumu attīstību saskaņā ar EUI regulu 18.panta 1.punktu.

IV sadaļa. Finanšu konglomerātu uzraudzības novērtējums

Finanšu konglomerātu finanšu situācijas novērtējums

32. Koordinatoram ir jāiesaistās dialogā ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, lai veiktu finanšu konglomerāta finanšu situācijas uzraudzības pārskata un novērtējuma uzdevumu. Ņemot vērā grupas struktūru, par kuru tika panākta vienošanās kartēšanas izpildes procesā, koordinators ir jānovērtē finanšu konglomerāta vispārējais riska profils.
33. Koordinatoram ir jānodrošina, lai dialoga laikā tiktu identificēts:
- a) galvenās finanšu konglomerāta sabiedrību ietekmējamības un nepietiekamības, īpašu uzmanību pievēršot to starpnozaru saistībai; un
 - b) riska pārvaldība un kontroles jautājumi saistībā ar kapitāla prasībām, riska koncentrāciju un grupas iekšējiem darījumiem.

Kapitāla pietiekamības politiku novērtējums

34. Koordinatoram un attiecīgajām kompetentajām iestādēm jāpārskata kapitāla plānošanas politikas finanšu konglomerāta regulētajām sabiedrībām. Grupas līmeņa pārskatam jāattiecas un jābūt veidotam, pamatojoties uz līdzīgām analīzēm, kas veiktas nozares līmenī un uz individuālās sabiedrības bāzes.

35. Šie novērtējumi neskar kapitāla pietiekamības prasības, kas noteiktas nozares tiesību aktos, un nedublē finanšu konglomerāta kapitāla pietiekamības aprēķināšanu saskaņā Eiropas Komisijas deleģēto regulu, ar ko papildina Direktīvu 2002/87/EK.⁴
36. Koordinators ir atbildīgs par konglomerāta kapitāla pietiekamības politiku novērtējumu. Lai sagatavotu novērtējumu, koordinators ir jāņem vērā attiecīgo kompetento iestāžu šo politiku novērtējumi.
37. Attiecībā uz kapitāla pietiekamības aprēķiniem, koordinators ir jākonsultējas ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm par sabiedrības izslēgšanu no aprēķina; skatīt šo pamatnostādņu 58.punkta a) apakšpunktu.

Riska koncentrācijas novērtējums

38. Lai veiktu finanšu konglomerāta regulēto sabiedrību riska koncentrācijas papildu uzraudzību, koordinators ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir jākoordinē, lai uzraudzītu to, kā riska koncentrācijas var radīt iespējamu domino efektu finanšu konglomerāta ietvaros, interešu konfliktus un nozares noteikumu apiešanu.
39. Ņemot vērā finanšu konglomerāta struktūru, koordinators un attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir jāvienojas par to, vai efektīvas riska koncentrēšanas novērtēšanas nolūkā ir nepieciešams pieprasīt informāciju no finanšu konglomerāta ietvaros regulētajām sabiedrībām, lai papildinātu to informāciju, kas jau ir pieejama ar pārskatu prasību palīdzību.
40. Informācijas apmaiņa, kas notiek starp koordinatoru un kompetentajām iestādēm, var ietvert, ja pieejams, šādu informāciju:
- a) kā finanšu konglomerāta ietvaros regulētās sabiedrības pārvalda riska darījumus, kas mijiedarbojas starp dažādām riska kategorijām;
 - b) apakšgrupu vai atsevišķu sabiedrību finanšu konglomerāta ietvaros iekšējās ziņošanas un limitu sistēmu kompetento iestāžu analīzes un novērtējums;
 - c) riska koncentrācijas starpnozaru līmenī, izņemot tās riska koncentrācijas, ka jau ir novērtētas starpnozaru līmenī katrā nozarē.
41. Koordinators un kompetentajām iestādēm ir jāinformē vienai otra par jebkādam uzraudzības darbībām vai pasākumiem, kas veikti pret sabiedrībām finanšu konglomerāta ietvaros saistībā ar riska koncentrāciju. Koordinators ir jābūt gatavam atvieglot kopīgo uzraudzības pasākumu identifikāciju par šo tēmu.

⁴Komisijas Deleģētā Regula (ES) Nr. 342/2014 (2014. gada 21. janvāris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kas nepieciešami, lai piemērotu kapitāla pietiekamības prasību aprēķināšanas metodes finanšu konglomerātiem (OV L100, 3.4.2014, 1.lpp)

Grupas iekšējo darījumu novērtējums

42. Lai veiktu finanšu konglomerāta ietvaros regulēto sabiedrību grupas iekšējo darījumu papildu uzraudzību, koordinatoram, sadarbojoties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, ir jākoordinē, lai uzraudzītu to, kā grupas iekšējie darījumi var radīt iespējamu domino efektu finanšu konglomerāta ietvaros, interešu konfliktus un nozares noteikumu apiešanu.
43. Koordinatoram un kompetentajām iestādēm ir jālemj par to, vai pieprasīt vai nepieprasīt no finanšu konglomerātu ietvaros regulētajām sabiedrībām sīkāku informāciju papildus tai, kas jau ir apkopota ar esošo pārskatu palīdzību dažādās jurisdikcijās un nozarēs, ņemot vērā finanšu konglomerāta struktūru.
44. Koordinatoram un kompetentajām iestādēm ir jāvienojas par:
- a) uzraugāmo grupas iekšējo darījumu veidiem, ņemot vērā finanšu konglomerāta struktūru, kā arī grupas iekšējo darījumu definīciju saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 2.panta 18.punktu, un
 - b) pārskatu sniegšanas sliekšņus grupas iekšējiem darījumiem, pamatojoties uz kapitāla bāzi un/vai tehniskajiem noteikumiem.
45. Koordinatoram un kompetentajām iestādēm ir jāinformē vienu otru par jebkādam uzraudzības darbībām vai pasākumiem, kas veikti pret sabiedrībām finanšu konglomerāta ietvaros saistībā ar grupas iekšējiem darījumiem. Koordinatoram ir jābūt gatavam atvieglot kopīgo uzraudzības pasākumu par šo tēmu identifikāciju.

Iekšējās kontroles mehānismu un riska pārvaldības procesu novērtējums

46. Lai novērtētu riska pārvaldības procesus un iekšējās kontroles mehānismus, koordinatoram ir jāveic saskaņošana ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm.
47. Kompetentajām iestādēm ir jāsniedz koordinatoram attiecīgā informācija par to veikto regulēto sabiedrību (gan individuālā, gan subkonsolidētā līmenī) riska pārvaldības procesu un iekšējās kontroles mehānismu novērtējumu, konstatētās būtiskās nepilnības un viņu novērtējuma veikšanai izmantotās metodikas.
48. Koordinatoram ir jāapspriež individuālos novērtējumus un kopējos novērtējumus ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, lai:
- a) novērtētu nozares riska pārvaldības un kontroles mehānismu būtisku konglomerāta risku mazināšanai piemērotību un noteiktu iespējamās kaitīgos kanālus, un
 - b) panāktu vienotu viedokli starp iesaistītajām kompetentajām iestādēm par finanšu konglomerāta riska pārvaldību un kontroles sistēmām.

V sadaļa. Uzraudzības plānošana un uzraudzības darbību koordinācija darbības turpināšanai un ārkārtas situācijās

Uzraudzības darbību plānošana un koordinācija

49. Pēc analīzes, kas veikta saskaņā ar IV sadaļu, koordinatoram, sadarbībā ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, izveidotajā kolēģijas procesā ir jāiekļauj uzraudzības darbību plānošana un koordinācija finanšu konglomerāta uzraudzībai.
50. Ja 17.punktā ir aprakstīti speciāli procesuālie pasākumi, koordinatoram reizi gadā ir jānoorganizē vismaz viena fiziska kolēģijas sanāksme.
51. Ja nozares kolēģijas darba kārtībai nav pievienots neviens speciāls jautājums papildu uzraudzībai, tad koordinatoram, kā nozares kolēģijas priekšsēdētājam, vismaz reizi gadā ir jāuzaicina citas nozares kolēģijas priekšsēdētājs vai kompetentās iestādes, ja nav nozares kolēģija, apmeklēt koordinatora vadīto kolēģijas sapulci. Koordinatoram sapulces darba kārtībā ir jāiekļauj uz papildu uzraudzību attiecināmos jautājumus. Uzaicinātajām kompetentajām iestādēm no citiem finanšu sektoriem ir jāļauj piedāvāt papildus punktus iekļaušanai kolēģijas sapulces darba kārtībā.

Koordinēts rīcības plāns

52. Ja tiek izveidota tikai viena sektora kolēģija, tad šīs kolēģijas koordinētajā rīcības plānā ir jāiekļauj uzraudzības darbības, kas saistītas ar finanšu konglomerātu uzraudzību. Jautājumiem, kas saistīti ar papildus uzraudzību, jābūt atsevišķi atzīmētiem ar atsauci uz uzraudzības darbībām saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK.
53. Ja nozares kolēģijas darba kārtībā ir iekļauts speciāls jautājums par finanšu konglomerāta uzraudzību, tad koordinatoram, konsultējoties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, ir jāizlemj, vai papildus uzraudzības darbībām ir nepieciešams īpašs koordinētais rīcības plāns. Ja finanšu konglomerāta uzraudzība ir daļa no nozares kolēģijas, tad koordinētajam rīcības plānam finanšu konglomerātam ir jābūt par speciālo kolēģijas koordinētā rīcības plāna daļu.

Uzdevumu sadale un deleģēšana

54. Koordinatoram ir jāvada diskusija par to, vai un kā - ņemot vērā esošos nozares noteikumus - sadalīt un deleģēt uzdevumus, lai veiktu finanšu konglomerāta finanšu pozīcijas pārskatu un pildītu citus ar papildus uzraudzību saistītos uzdevumus. Diskusijas laikā būtu jāņem vērā uzraudzīto sabiedrību organizācijas veidu un tam jābūt proporcionālam finanšu konglomerāta raksturam, apjomam un sarežģītībai.

Ārkārtas situācijas plānošana

55. Esošos ārkārtas situācijas plānus, kas nozares līmenī ir izstrādāti attiecībā uz iestāžu sadarbību ārkārtas situācijās,⁵ ir jāizplata visām kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par finanšu konglomerāta ietvaros regulēto sabiedrību uzraudzību, kuras koordinē koordinators. Ja ārkārtas situācijas plāns pastāv tikai attiecībā uz vienu nozari, tad tam jābūt pieejamam tām kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par citām nozarēm, un šo kompetento iestāžu kontaktinformācijai ir jābūt iekļautai šajā ārkārtas situācijas plānā. Koordinators ir atbildīgs par ārkārtas situācijas plāna uzturēšanu finanšu konglomerāta līmenī.

VI sadaļa. Lēmumu pieņemšanas procesi starp kompetentajām iestādēm

56. VI sadaļa nosaka procedūras, kas kompetentajām iestādēm ir jāievēro dažādos lēmumu-pieņemšanas procesos, kas minēti Direktīvā 2002/87/EK. Pēc šādu lēmumu pieņemšanas procesu identifikācijas Direktīvā tie tiek iedalīti četrās galvenās kategorijās: procedūras konsultāciju process, procedūras vienošanās process, procedūras ikgadējā atteikumu atkārtota novērtēšana un procedūras izpildes pasākumu koordinēšana.

Konsultācijas procesos izmantojamās procedūras

57. Šajā sadaļā minētie konsultāciju procesi ir šādi:

- a) konsultācijas process, kas tiek veikts saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 6.panta 5.punkta trešajā apakšpunktu;
- b) konsultācijas process, kas tiek veikts saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 12.panta 2.punkta pirmo apakšpunktu;
- c) konsultācijas process, kas tiek veikts saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 18.panta 1.punkta otro apakšpunktu.

58. Veicot konsultācijas, kompetentajām iestādēm būtu jāievēro šādi soļi:

- a) kompetentajai iestādei, kas sniedz konsultāciju, ir skaidri jānorāda konsultācijas priekšmets, piedāvātais lēmums, tā pamatojums un no konsultētās kompetentās iestādes gaidāmās reakcijas būtība;

⁵ Atsaucoties uz Direktīvas 2013/36/ES 114.panta 1.punktu un [Komisijas Deleģētās Regulas (ES) Nr. .../... (XXX), ar ko papildina Direktīvu 2009/138/ES, 355.pantu]

- b) minimālajam konsultāciju periodam ir jābūt divas nedēļas, ko steidzamības gadījumos koordinators var samazināt, ja vien nav norādīts citādi nozares kolēģijā noslēgtajos koordinācijas pasākumos;
- c) ja kompetentā iestāde, kurai ir sniegta konsultācija, konsultācijas periodā nesniedz atbildi, tad tā kompetentā iestādei, kura sniedz konsultāciju, uzskata, ka kompetentajai iestādei nav iebildumu pret piedāvāto lēmumu.

Vienošanās procesos izmantojamās procedūras

59. Šajā sadaļā minētie vienošanās procesi ir šādi:

- a) vienošanās process saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 3.panta 6.punkta trešo apakšpunktu;
- b) vienošanās process saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 5. panta 4.punktu;
- c) vienošanās process saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 10. panta 3.punktu;
- d) vienošanās process saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 18.panta 3.punktu.

60. Panākot vienošanos, kompetentajām iestādēm būtu jāievēro šādi soļi:

- a) pirms vienošanās koordinators ir jāved diskusija starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm, noorganizējot vienu vai vairākas fiziskas vai attālinātas sanāksmes (telekonferences).
- b) tiklīdz vienošanās tiek panākta, to nepieciešams atspoguļot rakstiskā dokumentā, kas ietver pietiekamu pamatojumu vienošanās atbalstīšanai. Dokuments ir jāparaksta koordinators un pārējo attiecīgo kompetento iestāžu vārdā. Gadījumā, ja vienošanās netiek panākta, koordinators pēc jebkuras citas iesaistītās kompetentās iestādes vai paša iniciatīvas, ir jākonsultējas ar attiecīgo EUI. Ja konsultācija ar EUI ir notikusi, tad visām kompetentajām iestādēm ir jāņem vērā tās ieteikumi vienošanās panākšanai. Ja viena vai vairākas kompetentās iestādes atsakās vienoties, tad pārējās kompetentās iestādes tomēr var vienoties savā starpā un koordinators ir jāpaziņo attiecīgajai EUI par nespēju panākt pilnīgu vienošanos.
- c) koordinators var uzaicināt trešo valstu uzraudzītājus piedalīties rakstveida vienošanās panākšanā, ja nepieciešams, ņemot vērā šiem trešo valstu uzraudzītājiem piemērojamo konfidencialitātes prasību līdzvērtīguma novērtējumu.

Ikgadējam atteikumu atkārtotam novērtējumam pielietojamās procedūras

61. Veicot ikgadējo papildus uzraudzības īstenošanai piemēroto atteikumu atkārtoto novērtējumu un Direktīvas 2002/87/EK 3.pantā noteikto kvantitatīvo rādītāju pārskatu, un

saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 3.panta 9.punktu finanšu grupām piemēroto uz risku balstītos novērtējumus, kompetentajām iestādēm jāievēro šādus soļus:

- a) attiecībā uz atkārtotā novērtējuma un pārskata izpildi kompetentajām iestādēm ir jārikojas saskaņā ar uzraudzības plānu, kas ir pietiekami savlaicīgi apstiprināts;
- b) atkārtoto novērtējumu un procesu vada koordinators, kuram ir jānoorganizē nepieciešamās sanāksmes savu pilnvaru īstenošanai;
- c) koordinators ir jāaplēš nepieciešamos resursus un jāpaziņo tos attiecīgajām kompetentajām iestādēm; koordinators un pārējām kompetentajām iestādēm ir jāpiešķir līdzekļus saskaņā ar koordinatora aplēsēm;
- d) gadījumā, ja atkārtotais novērtējums un pārskats norāda, ka ir lietderīgi veikt izmaiņas atteikumos, kvantitatīvajos rādītājos vai uz risku balstītajos novērtējumos, tad kompetentajām iestādēm jāpiemēro 60.punktā noteiktais process, lai panāktu vienošanos par šīm izmaiņām.

Piespiedu izpildes pasākumiem pielietojamās procedūras

62. Lai koordinētu piespiedu izpildes pasākumus un uzraudzības darbības, kas veicami saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 16.pantu situācijas uzlabošanai gadījumā, ja (i) finanšu konglomerāta ietvaros regulētās iestādes neatbilst Direktīvas 2002/87/EK 6. līdz 9.pantā minētām papildu prasībām; vai (ii) prasības tiek ievērotas, tomēr maksātspēja var tikt apdraudēta; vai (iii) grupas iekšējie darījumi vai riska koncentrācija apdraud regulēto sabiedrību finanšu stāvokli, kompetentajām iestādēm ir jāveic šādi soļi:

- a) koordinācijas procesu ir jāvada koordinators, kuram ir jānoorganizē tik daudz sanāksmes, cik nepieciešams savu pilnvaru īstenošanai;
- b) koordinators ir jāaplēš nepieciešamos resursus un jāinformē attiecīgās kompetentās iestādes; koordinators un pārējām kompetentajām iestādēm ir jāpiešķir pietiekamus līdzekļus saskaņā ar koordinatora aplēsēm.

63. Koordinējot piespiedu izpildes pasākumus, jāpiemēro informācijas apmaiņas procesi, kas aprakstīti III sadaļā.

VII. sadaļa. Nobeiguma noteikumi un īstenošana

64. Šīs pamatnostādnes tiek piemērotas, sākot ar 4.lpp minēto prasību paziņošanas dienu.